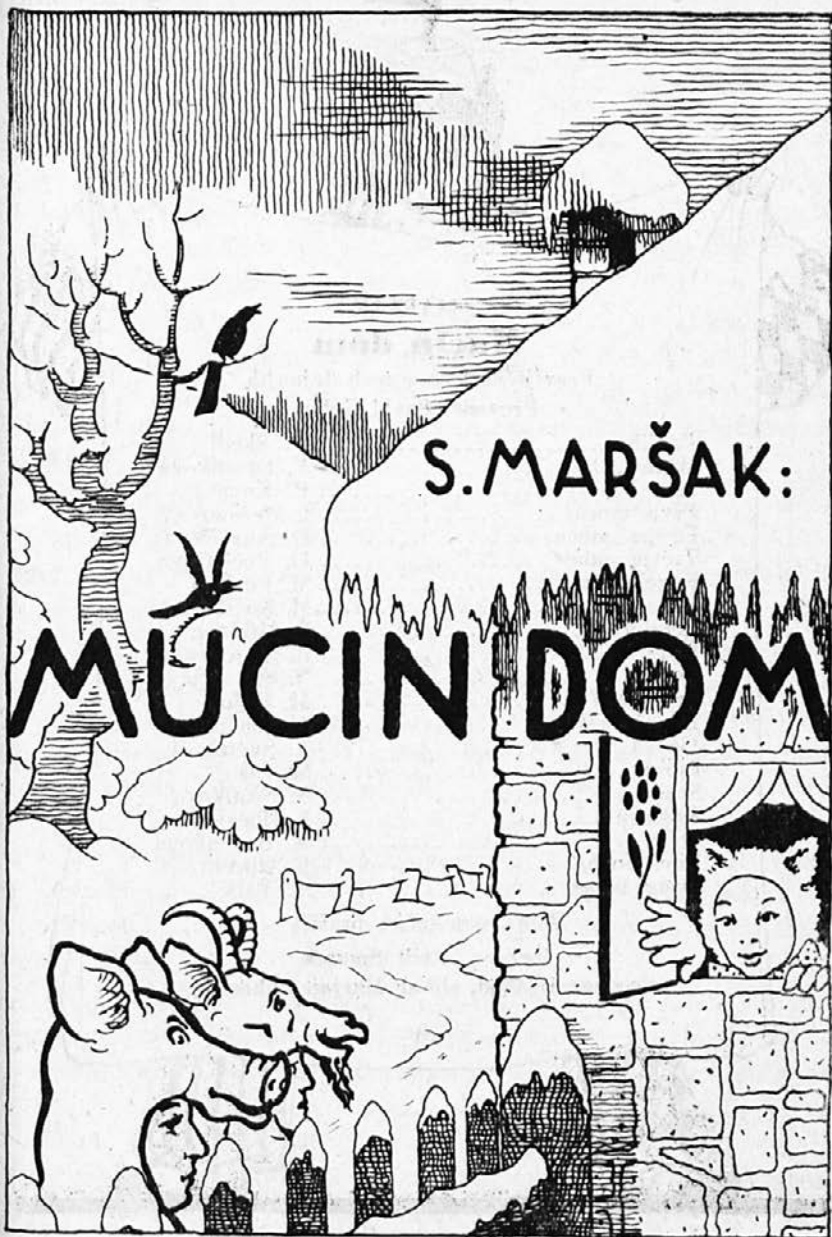

Poštnina plačana v gotovini

S. MARŠAK

Mucin dom

Pravljica igra v treh dejanjih

Prevedel Pavel Golia

Pavliha	D. Skedl
Muca	V. Levstikova
Muc Vasilij	P. Kovič
Prva muca	I. Mežanova
Druga muca	D. Ahačičeva
Tretja muca	D. Počkajeva
Kozel	M. Furijan
Koza	M. Kačičeva
Petelin	B. Miklavc
Kura	R. Bojčeva
Svinja	N. Simončič
Prvi vran	M. Bajc
Drugi vran	J. Lončina
Goska	A. Svetelova
Puran	M. Cigoj
Sraka	N. Sirnikova
Koštrun	J. Hočevar
Ovca	M. Bedenkova
Prvi bober	J. Albreht
Drugi bober	A. Valič

Bobri, petelinčki, prašički.

Režiser: Emil Smasek

Scenograf: akad. slikar Marjan Pliberšek

Premiera dne 27. januarja 1948.

PRAVLJICA O MUCINEM DOMU

Nekoč so živele tri uboge male muce. Njihova mati, stara muca, je umrla in mucke niso imele ne kruha ne mleka, miši loviti pa še niso znale. V bližini je stanovala bogata muca, ki je imela veliko, lepo hišo, star maček pa je pri njej služil za hlapca. Bilo je pozimi in male muce so šle prosit bogato mucu, da bi jih vzela pod streho, toda ona jih je spodila v sneg in mraz.

Pa so prišli k mucu na obisk gostje: petelin in kura, kozel, koza in svinja. Te je ošabna muca sprejela, ker so bili vsi zelo bogati. Z njimi je plesala in pela, se bahala pred njimi in jim razkazovala svojo lepo hišo. In vsi — petelin s kuro, kozel in koza in tudi svinja so jo povabili k sebi na obisk.

Ko so odšli, pa je mucu pogorel njen dom. Vse, kar je imela, je zgorelo in sedaj muca ni imela ničesar. Vse mesto bi skoraj zgorelo, toda prišli so gasilci. — to so bili bobri iz bližnjega gozda, in ti so obvarovali mesto požara.

Muca je bila sedaj na cesti in njen hlapec z njo. Ni imela kje spati, ni imela nič jesti in vsa se je premrazila v vetru. Šla je prosit prenočišča k svojim bogatim prijateljem, ki so jo bili povabili na obisk, toda nihče je ni vzel k sebi. Petelin in kura, kozel in koza in tudi svinja — vsi so jo odgnali.

Muca je spoznala, da petelin in kura, kozel in koza in svinja niso bili njeni pravi prijatelji. Sedaj, ko je bila sama na cesti, lačna in prezeblá, se je spomnila malih muc, ki jih je ona prej tako grdo spodila. Žal ji je bilo in kesala se je, da je tako grdo ravnala z njimi.

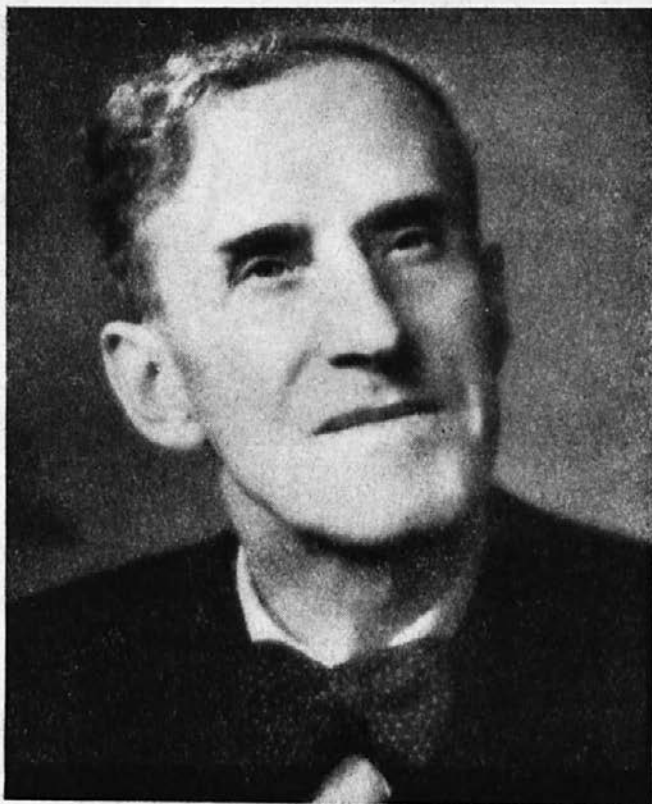
Nazadnje je prišla muca k ubogim muckam, ki so živele v majhni, napol podrti hiši brez peči in brez strehe. Prosila jih je, naj jo vzamejo k sebi. Male muce so videle, da se je muca skesala in vzele so njo in njenega hlapca, starega muca pod streho. Odslej so vsi skromno, a zadovoljno živeli skupaj v majhni hišici. Stari muc je popravil hišo, muca je skrbela za male muce in če še niso umrle, žive še danes.

SAMUEL MARŠAK

Vsi veste, da si mora vsako igro, ki jo gledate v gledališču, najprej nekdo izmisliti in jo napisati. Igro »Mucin dom« je napisal v ruščini Samuel Jakovljevič Maršak. Njega poznajo vsi pionirji v Sovjetski zvezi in vsak od njih zna vsaj eno njegovih pesmi na pamet. Samuel Maršak piše namreč pesmi za otroke. Napisal je tudi več gledaliških iger za mladino. Najbolj znane so: »Mucin dom«, »Dvanajst mesecev« in »Gradič«, ki ste ga mogoče že gledali v kinu kot risan film.

Pred kratkim, 4. novembra 1947, je S. Maršak praznoval v Moskvi svoj šestdeseti rojstni dan. Za svoje pesmi je že dvakrat dobil Stalinovo nagrado, odlikovan je z Leninovim redom, z redom dela in z redom Domovinske vojne prve stopnje.

PAVEL GOLIA

Da bi slovenski pionirji lahko gledali v gledališču igro »Mucin dom«, jo je bilo treba iz ruščine prevesti v slovenščino. To pa ni tako enostavno. S. Maršak je napisal vso igro »Mucin dom« kakor pesem, zato jo lahko prevede samo pesnik. To nelahkó nalogo je opravil naš pesnik Pavel Golia. Njegovo ime gotovo poznate. Živi med nami v Ljubljani. Dolga leta je bil ravnatelj in upravnik ljubljanskega gledališča in ves čas so mu bili posebno pri srcu otroci. Zanje je napisal sedem gledaliških iger, ki so jih igrali in jih še igrajo po vsej Sloveniji. Te njegove igre so: »Petrčkove poslednje sanje«, »Triglavska bajka«, »Princeska in pastirček«, »Jurček«, »Srce igračk«, »Uboga Ančka« in »Sneguljčica«. Prepričani smo, da ni nehal misliti na vas in da bo še pisal gledališke igre za naše pionirje.

S. Maršak:

V DEČJEM GLEDALIŠČU

Joj, gneča! Kakšna gneča!
Kar stópi naokrog,
na vseh prehodih sreča
te val na val otrok!

Parter v pričakovanju
gluši od sto vprašanj,
in vse šumi kot v panju,
ko medved sili vanj.

Tam izpod tal oglási
se flavte védri glas,
vanj vpleta se počasi
momljaje kontrabas.

Ugásnile so luči,
na mah utihne vsè,
z neslišnimi zdaj ključi
zavesa se odprè.

Oblake vidi dete
nad pljúskanjem valóv
in mreže zrè razpete,
ribárja, dom njegov.

Zgostíjo se obzorja,
ko gosli zapojó —
in ribica kraj mórja
spregovori glasno.

Čepráv povest je znana
o zlati ribici,
ne gane se dvorana,
kot da otrók v njej ni.

Nanóvo se predrámi
v svetlôbo spet iz sanj,
vse zavihrá z rokámi
in bije dlan ob dlan.

Zavesa zatrepéce
in lučke naokrog,
ko ploska v sijú sreče
otročkih tisoč rok.

Vsak, kakor se spodóbi,
svoj prôstor zapusti,
samó še v garderobi
vse pólje in kipí.

Po vsem razlije kraji
se glásno val svetál,
kjer veter je, tramvaji
in sonce sred višav.

Poslovenil Pavel Golia.

Gledališki list
Slovenskega Narodnega gledališča
v Ljubljani

DRAMA

1947-48

Štev. 8.

Cena din 3.—.

Lastnik in izdajatelj: Uprava Slovenskega Narodnega gledališča
v Ljubljani. Predstavnik: Juš Kozak. Urednik: Emil Smasek. —
Tiskarna Slovenija. — Vsi v Ljubljani.